

Eksemplarer vil blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 27. maj 2008.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til integrationsministeren om ofre for menneskehandel.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 14.05.2008).

Kl. 10:02

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om højere straffe for hustruvold.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremsættelse 11.04.2008).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren. Velkommen til.

Kl. 10:02

Justitsministeren (Lene Espersen):

Tak. Beslutningsforslaget, som er fremsat af Dansk Folkeparti, indebærer, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende kalenderår at fremsætte lovforslag, der får den virkning, at straffen for hustruvold og anden partnervold forhøjes, således at den bliver lige så hård som for anden vold. Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at Dansk Folkeparti finder, at der bør lovgives

på området, således at en gerningsmand ikke slipper med lavere straf, blot fordi han kender sit offer.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringens naturligvis er helt enig med forslagsstillerne i, at vold i hjemmet under ingen omstændigheder kan accepteres, og fra regeringens side ønsker vi at gøre mest muligt for at beskytte og hjælpe ofrene for familierelateret vold, dvs. navnlig kvinder og børn. Regeringen prioriterer indsatsen mod vold mod kvinder meget højt både i forhold til relevante forebyggende tiltag og i forhold til at sikre en konsekvent og fast retsforfølgning for voldskriminalitet.

Vi havde som bekendt i sidste uge første behandling af SF's, Socialdemokratiets og Enhedslistens forslag til folketingsbeslutning nr. B 85 om behandlingsdomme til voldelige partnere som forsøg. Jeg fremhævede i den forbindelse, at regeringen allerede har iværksat en række tiltag, som viser, at vi ikke vil acceptere vold i samlivsforhold.

Regeringen fremlagde således i marts 2002 en handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder, og den blev i april 2005 fulgt op af en ny handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien. Begge disse handlingsplaner bygger på den helt grundlæggende holdning, at vold i hjemmet som vold i alle andre sammenhænge er helt uacceptabelt. Også politiet har fokus på at forhindre vold mod kvinder. Rigspolitiet fremlagde således i august 2007 en ny strategi for en styrket indsats over for jalousidrab og andre alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser. Strategien skal ses som et udtryk for det store fokus, som politiet har og fortsat skal have på at forhindre vold mod kvinder. Situationen er altså den, at der løbende tages og allerede er taget en række initiativer på dette område.

Regeringen tog desuden i 2002 initiativ til en række ændringer af straffeloven med henblik på generelt at forhøje strafniveauet for vold, herunder vold i familieforhold. Det daværende strafniveau i sager om personfarlig kriminalitet afspejlede efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad den krænkelse af ofret, der finder sted. Det er vigtigt, at straffeloven angiver, hvordan samfundet ser på sådanne krænkelse, og samfundets klare afstandtagen fra disse handlinger skal afspejles i straffelovens straffesatser.

Der var derfor efter regeringens opfattelse behov for en skærpelse af straffen for bl.a. vold.

Strafferammen for simpel vold efter straffelovens § 244 blev med lovændringen forhøjet fra fængsel i indtil 1 år og 6 måneder til fængsel i indtil 3 år. Endvidere blev strafmaksimum i straffelovens § 245 om kvalificeret vold forhøjet fra 4 til 6 års fængsel. Forslaget tilsigtede, at straffen i voldssager gennemgående blev forhøjet med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der tidligere blev fastsat af domstolene. Det var hensigten, at strafforhøjelsen skulle slå igennem både i sager om såkaldt gadevold og i sager om såkaldt familievold, hvilket defineres som vold mod en ægtefælle, samlever, kæreste m.v.

Siden lovændringen har Rigsadvokaten fulgt retspraksis i de sager, der er omfattet af strafskærpelserne, herunder voldssager, og løbende afleveret en redegørelse til Justitsministeriet om udviklingen i strafniveauet i de pågældende sager. I den seneste redegørelse fra juli 2007 har Rigsadvokaten vurderet, at de tilsigtede strafskærpelser må anses for at være slået igennem i praksis, og at dette også gælder i sager om familievold.

Det fremgår af Rigsadvokatens redegørelse, at vold i familieforhold forud for lovændringen medførte straffe, der lå under det niveau, der blev anvendt for tilsvarende vold i andre relationer. Det anføres i redegørelsen, at baggrunden for disse lavere straffe som oftest er, at vold over for en samlever udøves som en reaktion på sårede følelser, jalousi eller længerevarende uoverensstemmelser. Det fremgår endvidere af redegørelsen, at strafudmålingen i sager om familievold er meget konkret begrundet, og at der lægges betydelig vægt på omstændighederne i forbindelse med voldsudøvelsen, herunder på, om volden har fundet sted på grund af jalousi, eller om volden sker samtidig med eller i forlængelse af samlivsophævelse.

Justitsministeriet anmodede i forlængelse heraf i september 2007 Rigsadvokaten om at gennemgå retspraksis og vurdere strafniveauet i sager om vold i familierelationer i forhold til sager om tilsvarende vold i andre relationer. Gennemgangen vil også omfatte sager om drab i familieforhold. Justitsministeriet anmodede i den forbindelse Rigsadvokaten om på grundlag af gennemgangen af retspraksis at vurdere, om en eventuel forskel i det generelle strafniveau alene skyldes, at der i sager om vold i familieforhold oftere foreligger omstændigheder, som efter straffelovens almindelige strafudmålingsregler normalt skal tale for en mildere straf, eller om

der kan være behov for nye initiativer til at sikre en ensartet vurdering af voldssager. Rigsadvokatens redegørelse forventes at kunne sendes til Folketingets Retsudvalg medio 2008.

Jeg vil gerne sige her, at hvis Rigsadvokatens redegørelse skulle vise, at der er et gennemsnitligt lavere strafniveau i sager om vold i familieforhold sammenlignet med andre voldssager, som ikke kan forklares med, at der ofte foreligger særlige omstændigheder i de enkelte sager om familievold, vil regeringen tage de nødvendige initiativer for at sikre en ensartet vurdering af drabs- og voldssager. Jeg finder det imidlertid rigtigst, at vi afventer Rigsadvokatens undersøgelse, så vi ved, om der er behov for yderligere lovgivningsinitiativer.

Som det fremgår, er regeringen i meget vidt omfang enig i intentionerne bag beslutningsforslaget, men som jeg har nævnt, kan regeringen ikke på det foreliggende grundlag støtte beslutningsforslaget. Vi må afvente Rigsadvokatens undersøgelse, og så har jeg tilkendegivet både i svar til Folketingets Retsudvalg og i dag her fra talerstolen, at jeg naturligvis vil tage lovgivningsinitiativer, hvis der er behov for det.

Kl. 10:08

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:09

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil gerne spørge ind til det med, at ministeren har ønsket at få Rigsadvokaten til at undersøge det her med vold i familierelationer. Det synes vi selvfølgelig også i Dansk Folkeparti er udmærket, men vi ved jo allerede, at gennemsnittet for straf for vold i familierelationer er lavere i forhold til al anden vold. Så vi ved jo allerede, at det foregår. Vi ved jo allerede, at det sker, at vold i familierelationer åbenbart bliver betragtet som mindre alvorligt i forhold til al anden vold og derfor også bliver straffet i mindre grad.

Så hvorfor ikke allerede nu støtte op om Dansk Folkepartis beslutningsforslag? Når vi ved, at det allerede foregår, at det allerede sker, må vi jo gøre noget nu i stedet for bare at vente og se stiltiende til.

Kl. 10:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:09

Justitsministeren (Lene Espersen):

Dansk Folkeparti og regeringen er fuldstændig enige om, at vold i familien ikke må straffes mil-

dere end den vold, der f.eks. foregår ude på gaden, men vi ved ikke, vil jeg sige til fru Marlene Harpsøe, hvad årsagen er til, at gennemsnittet er lavere.

Vi ved ikke, om det skyldes, at de almindelige bestemmelser, der er i straffeloven om det, der er skærpende eller formildende omstændigheder, gør, at der lige præcis i sager om familievold er andre årsager til, at gennemsnittet ligger lavere. Så vi ved ikke, om det skyldes det, som fru Marlene Harpsøe siger: at det simpelt hen er, fordi domstolene generelt idømmer lavere straffe i sager om vold i familien. Det ved vi ikke. Hvis jeg vidste det, ville jeg bestemt ikke tøve. Så ville jeg gå i Folketinget i morgen og sige, at den retstilstand skal der laves om på.

Men vi ved det ikke på nuværende tidspunkt, og derfor har jeg bedt Rigsadvokaten om at gennemgå det her område med lup, således at vi får en klarhed over: Er der en årsag til det her, som vi lovgivningsmæssigt kan lave om på, så man straffer lige så hårdt, når det gælder familievold?

Kl. 10:10

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:11

Marlene Harpsøe (DF):

Nu har jeg så den holdning, at det – årsag eller ej – er fuldstændig vanvittigt, at personer skal idømmes en kortere straf, fordi de f.eks. har været i ægteskab med voldsofferet. Jeg glæder mig selvfølgelig over, at ministeren også synes det.

Men selv om vi ikke kender årsagerne, kan vi stadig væk se, at der er en forskel i strafudmålingen, og det er jo det, vi konkret skal debattere i dag. Vil ministeren ikke forholde sig til det?

Kl. 10:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:11

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Marlene Harpsøe, at jeg er fuldstændig enig i, at man ikke skal have en kortere straf, fordi man kender offeret i forvejen. Men vi ved ikke, hvad årsagen er til, at der er et lavere gennemsnit i de konkrete straffesager, der har været ved domstolene. Vi ved ikke, hvad årsagen er til, at der har været en strafudmåling, der er kortere. Vi ved ikke, om det skyldes, at der har været formildende omstændigheder, eller at der i de sager, der ikke vedrører familievold, men vedrører den vold, der foregår ude på gaden og i nattelivet, er tale om skærpende om-

stændigheder, fordi gerningsmanden har gjort det mange gange før.

Vi ved det ikke, så jeg vil sige til fru Marlene Harpsøe: Jeg er hundrede procent enig i, at der ikke skal være nogen rabat, hvis man slår sin kone, kæreste eller andre. Man skal have præcis den samme straf, som hvis det foregik mod en ukendt ude i samfundet. Men vi kan ikke på stående fod sige, om lovgivningen ikke er i orden. Vi ved ikke, om domstolene ikke ligefrem har den samme betragtning, som fru Marlene Harpsøe og jeg har i den her sag.

Før vi har Rigsadvokatens afgørelse, mener jeg ikke, at vi kan gå kvalificeret ind og sige, hvordan vi så bedst muligt sikrer, at den retstilstand også er sådan.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Vi går over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Kim Andersen.

Kl. 10:12

(Ordfører)**Kim Andersen (V):**

Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for at have fremsat dette beslutningsforslag. I Venstre er vi helt enige i intentionerne i forslaget.

Vold inden for hjemmets fire vægge er helt uacceptabelt. Vold og voldtægt er en ganske alvorlig forseelse, en forbrydelse, som skal straffes, og der skal ikke være forskel på, om det foregår inden for hjemmets fire vægge, eller om det foregår ude i det offentlige rum.

Vi noterer os, at Rigsadvokaten er i gang med at granske området – gennemgå området med lup, som ministeren lige sagde. Vi ser frem til at få resultatet af den lupundersøgelse, for vi er af den klare opfattelse, at de strafskaerpelser, som VK-regeringen har gennemført også på det her område, altså skal slå igennem i praksis. Det er en ganske uacceptabel form, når der praktiseres vold i hjemmet. Om det så er over for kvinder, over for mænd, over for børn eller over for samlevende af samme køn, så er og bliver det en voldsom, grim kriminel handling, som vi ikke som samfund må og vil acceptere.

Derfor ser vi meget frem til at få den redegørelse fra Rigsadvokaten, og jeg kan love forslagsstillerne og andre, at vi i Venstre vil følge dette område tæt. Vores politik er helt klar: Strafudmålingen skal sidestilles med anden vold og voldtægt, og vi ser ikke behovet for, at

der skal være særlig formildende omstændigheder i, at man kender det menneske, som man slår eller øver vold imod. Det er i og for sig en besynderlig begrundelse, som hører en eller anden fjern fortid til.

Vi støtter forslagsstillernes intentioner, men vi kan ikke konkret, formelt støtte beslutningsforslaget her, fordi vi må afvente den redegørelse, som vi får fra Rigsadvokaten. Hvis den så i øvrigt ikke lever op til intentionerne, kan jeg på Venstres vegne love, at vi vil forfølge dette spørgsmål nidkært.

Kl. 10:15

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:15

Marlene Harpsøe (DF):

Først og fremmest vil jeg selvfølgelig gerne sige, at det jo er dejligt, at hr. Kim Andersen fra Venstre takker Dansk Folkeparti for at fremsætte det her beslutningsforslag, men vi kan jo ikke rigtig bruge det til noget, når Venstre ikke vil støtte forslaget. Der lyder en masse fine ord, som egentlig ikke vil blive udnyttet.

Med hensyn til offeret vil jeg sige – det er jo også det, vi skal tænke på her – at vi skal sikre, at der er en sidestilling, kan man sige, af partnervold og al anden vold i forhold til straffen. Mener hr. Kim Andersen ikke også, at det er til fordel for offeret, at f.eks. en voldelig ægtemand får en lige så lang straf som alle andre volds-mænd? For ofrene har jo også brug for tid til at restituere sig, kan man sige, altså til at komme videre og få ro og fred i sit liv, så de kan sikre, at de ikke lader sig underkue af sådan nogle voldelige ægtemænd i fremtiden.

Kl. 10:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:16

Kim Andersen (V):

Jeg er meget enig i de intentioner og den tankegang, der ligger bag spørgerens spørgsmål – ingen tvivl om det. Venstre opfatter det her spørgsmål som meget alvorligt. Vold og voldtægt er en forfærdelig kriminell forseelse. Det er en forbrydelse, som vi på det skarpeste tager afstand fra, men vi anerkender naturligvis, at vi skal have et reelt vidgrundlag at handle på.

Sandheden er jo – det skal Dansk Folkeparti jo ikke glemme – at vi i fællesskab har skærpet straffene for vold og voldtægt. Nu mangler vi at få Rigsadvokatens undersøgelse af, om de så

også i forhold til domstolenes udmåling af straffen er slået igennem, som det var intentionen. Her skal vi naturligvis have blik for, om der er skærpende eller formildende omstændigheder. Det skal der jo være plads til i enhver strafudmåling. Det er jo derfor, vi ikke har helt eksakte straffe for bestemte forseelser, men har en strafferamme. Men det er klart, at strafferammerne som sådan skal i deres intention som gennemsnit slå igennem på sigt, og det på sigt regner jeg med er ved at være gået, og derfor skulle det meget gerne kunne registreres i Rigsadvokatens redegørelse.

Kl. 10:17

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe for sin sidste korte bemærkning.

Kl. 10:17

Marlene Harpsøe (DF):

Når nu hr. Kim Andersen fortæller, at han gerne vil vente på en nærmere undersøgelse, betyder det så, at Venstres ordfører mener, at der ikke bør gøres noget nu, gøres noget med det samme, for at vi kan sikre de her mange kvinder, der er ramt af vold, fred og ro i deres liv til at komme videre? Betyder det, at hr. Kim Andersen føler en slags ligegyldighed over for de her ofre?

Kl. 10:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:18

Kim Andersen (V):

Det synes jeg var en besynderlig insinuation. Det er det, vi har gjort indtil nu, jo bestemt ikke udtryk for: Vi har skærpet straffene på området, vi har tilført krisecentre midler, og der er lavet en masse tiltag med psykologhjælp.

Nu skal vi have det evalueret. Vi har lov og ret i det her land, og vi er et rimelig civiliseret retssamfund, så vi skal naturligvis vide, på hvilket grundlag vi træffer beslutninger. Og når vi omgør beslutninger eller udbygger, hvad vi allerede har vedtaget, skal vi jo vide, hvorfor vi gør det, og hvad vi vil nå med det. Derfor synes jeg lige, vi skal lade de ting, som er gennemført, virke, og så går jeg ud fra, at vi i løbet af relativt kort tid – det er vel et halvt års tid – får en redegørelse fra Rigsadvokaten. Jeg kan love, at vi i Venstre så vil være meget nidkære over for det her spørgsmål, fordi vi altså dybest set ser på den her problemstilling på samme måde som Dansk Folkeparti.

Jeg vil gerne understrege, at det her ikke bare er et spørgsmål om vold mod kvinder. Det er et

spørgsmål om vold og voldtægt i det hele taget, og det er også et spørgsmål om vold over for mænd inden for hjemmets fire vægge.

Kl. 10:19

Formanden:

Ja tak. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger, så tak til hr. Kim Andersen. Næste ordfører er fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at Socialdemokraterne er fuldstændig enige i intentionerne med det her beslutningsforslag, altså at der naturligvis ikke skal gives rabat, bare fordi den, man slår på, er en, man kender i forvejen. Men når det er sagt, vil jeg også sige, at jeg synes, at det her forslag er en gratis omgang for Dansk Folkeparti, for der er jo ikke nogen herinde i Folketinget, der ikke godt ved, at Folketinget allerede arbejder med lige præcis den her problemstilling – altså med at se på, om der skal ændres på den måde, man straffer på, når det drejer sig om partnervold.

Retsudvalget har også været på besøg hos Rigsadvokaten, hvor vi bl.a. drøftede præcis den her problemstilling, så der er ikke nogen, der sidder i Retsudvalget, og som ikke godt ved, at det her er noget, der er ved at blive kigget på, og noget, der er stærkt fokus på.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at selvfølgelig er det rigtigt, at der ikke skal være rabat, fordi den, man slår, er en ægtefælle.

Noget af det, som det er meget vigtigt at snakke om, når vi taler om straf i forbindelse med ægtefælle- og partnervold, er altså også, at vi skal finde ud af, hvad grunden er til, at nogle slår.

Vi behandlede i sidste uge et beslutningsforslag fra oppositionen, som Socialdemokraterne også er medforslagsstillere til, og som drejer sig om, at man skal give behandling til voldelige mænd. For der er jo ikke nogen tvivl om, at det, der virker, er at få voldelige mænd til at modtage behandling, sådan at de holder op med at slå.

Det er ikke altid sådan, at man bliver helbredt udelukkende ved at komme i fængsel. Jeg tror ikke, jeg nogen sinde har hørt om, at det er den eneste kur, der virker. Det, der i stedet for virker, er at få voldelige mænd til at indse, at deres adfærd ikke er acceptabel; at de skal lære at styre deres vrede; at de skal have mere selvindsigt; at de skal have en evne til at læse andre menne-

skers adfærd. Det er de ting, som de ikke mestrer, og det er det, de skal lære.

Det betyder ikke, at der ikke også skal være et strafelement, for selvfølgelig skal det ikke være gratis at udøve vold over for et familiemedlem.

Der er ikke nogen tvivl om, at vold i familien er et utrolig stort problem, men af den rapport, som vi har fået, kan vi heldigvis se, at vold i familien er for nedadgående. Men det betyder ikke, at voldelige familieforhold ikke længere er et problem, for der er rigtig mange familier, hvor vold er et stort problem, og der er rigtig mange børn, der vokser op i familier, hvor vold er en del af hverdagen. Og jeg tror, at alle kan sætte sig ind i, hvor svært det er at stå op og gå i skole og sætte sig på skolebænken og lære noget, hvis ens mor og far har været oppe at slås natten før.

Vold i familierne skal bekæmpes med alle tænkelige midler, og fængselsstraf er kun et meget lille element i det. Det, der skal få volden i familierne til at forsvinde, er nogle andre ting. Jeg synes, det også er vigtigt, at vi kigger på, hvad det er for nogle mænd og kvinder, som vi ved udøver vold. Den rapport, som beslutningsforslaget også omhandler, fortæller os, at de mænd og kvinder, som får tæsk, og som sådan set også er dem, der giver tæsk, typisk er dem, som er uden for arbejdsstyrken, dem, der meget ofte er på overførselsindkomst, og dem, der er lavtuddannede; og så er der en større andel end generelt i befolkningen, der er indvandrere.

Vi har altså nogle sociale problemer, som slår igennem. Selvfølgelig er der også den anden side; der er også kvinder i det nordsjællandske, der fra tid til anden må på skadestuen med den begrundelse, at de er gået ind i en dør. Men det typiske voldsoffer er en kvinde på bunden af samfundet.

Vi ved, hvor mange der flytter på krisecenter. Vi ved, at 10.000 kvinder hvert eneste år opsøger et kvindekrisecenter. Så vold i familierne er et problem.

Men det, vi skal, er at se bort fra kun at ville straffe for straffens skyld, vi skal i stedet for have straf, der virker. Vi skal altid kombinere straf for partnervold med behandling, for det nytter ikke noget udelukkende at give en straf, det vil bare betyde, at den voldelige ægtefælle – uanset om det er en mand eller en kvinde, der har udøvet volden – vil gentage mønsteret i et andet forhold. Så det er ekstremt vigtigt, at vi udover at have fokus på straffen også har fokus på behandlingen.

Selvfølgelig skal der også være fokus på op-samlingen af ofrene, især af børn og kvinder, som er særlig udsatte. Det må ikke være sådan, at vold skal have lov til at ødelægge familier; det har vi tidligere givet kraftigt udtryk for. Men det her beslutningsforslag, som altså udelukkende har fokus på strafdelen, mener vi helt tydeligt mangler den anden del.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak. Så er der en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:23

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil gerne sige, at det er rart, at fru Karen Hækkerup nævner børnene, for der er jo en meget, meget stor risiko for, at børn, der vokser op i de her voldelige partnerforhold eller ægteskaber, også bliver ofre, og dem skal vi jo også sikre. Vi skal jo sikre, at de ikke unødigt bliver belastet af frygt og angst for, at f.eks. faren kommer tilbage og slår på moren eller – ikke mindst – børnene.

Mener fru Karen Hækkerup ikke, at hvis vi gør noget nu, hvis vi giver strafferammen et ekstra ryk nu i forhold til partnervold, kan vi også sikre børnene og give dem en passende og ordentlig fremtid og i meget højere grad også sikre dem tryghed?

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg naturligvis er enig i, at vold skal udløse en fængselsstraf, for det kan ikke være anderledes. Men jeg vil også gerne sige til fru Marlene Harpsøe, hvis hun tror, at et barn har nemmere ved at stå op om morgenen og gå i skole og lære noget, når det ved, at familielivet derhjemme er i ruiner og far er i fængsel, at livet altså ikke er meget nemmere i den situation. Det er ikke nogen lykkelig situation for den familie, som har været udsat for vold.

Det, der virker, er at få familien behandlet og få familien ind på et spor, hvor vold ikke er en del af dagligdagen. Det kræver, at der også er behandling, at der er terapi også til dem, der er blevet slået på, og dem, der har overværet volden. Det er ikke nok bare at hæve strafferammen, hver eneste gang der er et problem. Det betyder ikke, at der ikke skal være fængselsstraf,

selvfølgelig skal der det, og partnervold er fuldstændig uacceptabelt, men den anden del af det virker det som om Dansk Folkeparti fuldstændig har tabt af syne.

Kl. 10:25

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:25

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det jo også sådan, at jeg er ligestillingsordfører, og som ligestillingsordfører må jeg sige, at det generer mig utrolig meget, at der skal være en slags rabat til f.eks. en voldelig ægtemand i sådan nogle sager om partnervold. Jeg vil gerne høre, om det ikke også generer Socialdemokraterne, som vi jo ofte hører går meget ind for ligestilling, at en voldelig ægtemand kan få rabat for at have tæsket sin kone gul og blå.

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Karen Hækkerup (S):

Det kan under ingen omstændigheder accepteres, at der gives rabat, fordi det udelukkende drejer sig om familierelaterede voldstilfælde. Det har Socialdemokraterne tydeligt tilkendegivet. Det har vi også tilkendegivet på det meste, vi havde hos Rigsadvokaten, hvor jeg netop gjorde meget ud af at sige, at der ikke er noget, der hedder mindre alvorlig vold eller mindre alvorlig voldtægt. Vold er vold, og voldtægt er voldtægt, og der skal være nogle strafferammer.

Det ændrer bare ikke ved, at vi også skal have fokus på behandling, som Dansk Folkeparti hele tiden glemmer, og så skal vi i øvrigt også have fokus på, at vold sker i socialt udsatte familier. Vi kan se fra de tal, der bliver lagt frem, at på krisecentrene, hvor der jo typisk bor kvinder, der har været udsat for vold i hjemmet, er 43 pct. af de kvinder, der henvender sig dér, kvinder med anden etnisk baggrund, og kun hver femte af dem er i arbejde. Vi har altså en udsat gruppe, som vi bliver nødt til at have særlig fokus på, og det synes jeg måske også i Dansk Folkeparti skulle tænke yderligere på i stedet for kun at have fokus på strafferammerne.

Kl. 10:26

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Der er ikke ønsker om flere korte bemærkninger, og næste ordfører er fru Karina Lorentzen.

Kl. 10:26

Kl. 10:29

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

SF kan på ingen måde acceptere vold mod kvinder, hvad enten den begås under udførelse af arbejde i plejesektoren eller inden for hjemmets fire vægge. Det er ganske uacceptabelt. SF tager volden meget alvorligt, og vi har senest foreslået at kunne dømme de mænd, som skønnes egnet til behandling. Formålet er at bryde den volds-spiral, som ud over at påvirke kvinden selvfølgelig også påvirker de børn, som findes i familien. Ved at sætte voldelige mænd i fængsel opnår vi to ting.

Den ene er, at kvinderne ikke er så tilskyndet til at anmelde manden for volden, for det er jo trods alt en far og en ægte mand, de sender væk, og det vil sige, at volden får lov til at fortsætte. Amerikanske undersøgelser viser, at kvinder faktisk gerne vil anmelde, når de ved, at manden får en behandling. Derfor er det god mening med en behandlingsdom, men det kunne man desværre ikke samle støtte til her i Folketingssalen.

Den anden ting, man opnår ved at sætte voldelige mænd i fængsel frem for at behandle dem, er ingenting. Der sker ikke noget. De kommer ud, de har ikke lært noget, og de fortsætter volden. Igen vil jeg sige, at en behandlingsdom er den rigtige vej frem, og det giver god mening, for vi ved, at de børn, som overværer volden, reproducerer volden senere i egne forhold, og det er også dem, som i nogen grad er indblandet i diskotekernes og værtshusenes typiske vold en lørdag aften. Derfor giver det altså rigtig god mening at behandle og ikke kun give en straf.

SF er derfor ikke en uomgængelig fortaler for skærpede straffe. Det siger sig selv, at der ikke må være en rabat i straffen i forhold til al anden vold, bare fordi det er konen, man banker. Det hører ingen steder hjemme. Men vi er også nødt til at sige, at der allerede er sat en undersøgelse i gang ved Rigsadvokaten, hvor man ser på, om der er hold i den problemstilling, som Dansk Folkeparti fremlægger. Den undersøgelse vil SF gerne se resultatet af, før vi beslutter os for, om der skal ske noget på området. Vi kan derfor ikke støtte forslaget her i dag.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak, og der er en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Marlene Harpsøe (DF):

Nu kunne man jo høre fra SF's ordfører, fru Karina Lorentzen, som man ofte hører fra SF, nemlig at Socialistisk Folkeparti bekymrer sig mere om de kriminelle end om ofrene. Det, der generer mig, og som også var noget, jeg prøvede at stille nogle spørgsmål om til Socialdemokraternes ordfører, er det her med ligestillingen, for som det er i dag, bliver der jo givet en rabat i straffen for f.eks. en voldelig ægte mand, der har tæsket sin kone. Og det generer mit ligestillingsherte, må jeg nok sige, for kvinder skal jo ikke anses for at være mindre værd på nogen områder. Dermed ikke sagt, at partnervold ikke også foregår, hvor det er kvinden, der tæsker manden, men generer det ikke også fru Karina Lorentzen i den her debat, at ligestilling ikke er reel på alle punkter og slet ikke i forhold til straffen for partnervold?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Karina Lorentzen (SF):

Jeg synes, at fru Marlene Harpsøe tager meget fejl, når hun siger, at SF kun bekymrer sig om de kriminelle og ikke om ofrene. Jeg synes faktisk, at SF tager ofrene meget, meget alvorligt, fordi vi søger en løsning, som gør, at de her mænd faktisk holder op med at slå. Når de kommer tilbage til familien, har vi altså problemet igen, hvis vi bare nøjes med at sætte dem i fængsel. Selvfølgelig skal man have en straf, men det vil altså være bedre at behandle, hvis vi virkelig, virkelig vil have løst det her problem og vil have, at ofrene bliver taget alvorligt. Selvfølgelig vil SF heller ikke have, at der er en rabat i vold, men vi kommer heller ikke uden om, at der kan være nogle omstændigheder, som gør, at selve dommene måske bliver lidt mindre end for anden vold, men det er man jo nødt til at tage hensyn til, og det gør man også i andre voldssager. Man er altså nødt til at inddrage alle de omstændigheder, som måske nogle gange gør, at der vil være nogle formildende omstændigheder, men generelt er vi absolut ikke tilhængere af, at der skal være en rabat for hustruvold, det er noget vås.

Kl. 10:31

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Marlene Harpsøe (DF):

Det glæder mig, at ordføreren fra Socialistisk Folkeparti nævner, at man også tænker på ofrene fra Socialistisk Folkepartis side, og det er jo selvfølgelig positivt. Men når ordføreren går meget op i ofrene, og de skal sikres en god behandling osv., mener ordføreren så ikke også, at i og med man sidestiller den her straf for partnervold med al anden vold, at det vil være til gavn for ofrene, fordi netop ofrene får længere tid til at komme sig over de forfærdelige overgreb, som de har været udsat for, og desuden vil det jo også være godt for børnene, som heller ikke skal gå rundt og føle angst hver dag for, at når de kommer hjem fra skole, er far der, og han har bøjet et ribben på mor, og hun har et blåt øje, og næste gang er det dem selv, der bliver overfaldet. Det må jo være en forfærdelig hverdag at leve i.

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Karina Lorentzen (SF):

Jeg synes, at fru Marlene Harpsøe ignorerer den problemstilling, at mange af de her kvinder rent faktisk gerne vil leve sammen med den her mand, og at de ofte vender tilbage til den her mand, så vi er altså nødt til at gøre noget ved mandens vold, vi er nødt til at behandle, for at det her parforhold skal lykkes, og dermed synes jeg altså, at vi tager meget, meget hensyn til både kvinder og børn i den her problemstilling, hvis vi vælger at behandle.

Kl. 10:32

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen. Der er ikke flere bemærkninger. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 10:32

(Ordfører)**Tom Behnke (KF):**

Vold er uacceptabel, og vold skal naturligvis straffes, og vi har i Det Konservative Folkeparti den holdning, at vold endda skal straffes meget hårdt, og derfor har den her regering jo også sørget for at fremsætte forslag om og fået gennemført forslag her i Folketinget om at skærpe straffene for vold – ja, faktisk har vi sørget for, at strafferammerne stort set er blevet doblet op, siden vi tiltrådte i 2001. Det betyder med andre ord, at vi tager det her ganske alvorligt, vi ser alvorligt på det, og vi har den holdning, at gerningsmændene skal straffes.

Vi mener i øvrigt, at vold er vold, uanset hvor den bliver begået, uanset hvem den bliver begået af, og har man begået vold, skal man straffes, og straffen skal være den samme, uanset hvor den bliver begået henne.

For at følge op på stramningen af straffeloven i forhold til skærpelse af straffene for vold har regeringen derudover fået gennemført hele to handlingsplaner, derudover har man sørget for, at politiet har særlig fokus på det område, der hedder jalousivold eller æresvold, og derudover har man gennemført ændringer af lovgivningen, den såkaldte Østrigsmodel, hvorefter man med loven i hånden kan bortvise en voldelig mand fra hjemmet, altså sørge for, at det er manden, der forlader hjemmet – også selv om det er ham, der ejer det pågældende sted – og ikke den voldsramte kvinde, som det altid var i gamle dage, hvor hun måtte stikke af med børnene under armen. Men det har man altså fået lavet om på, så der er den her mulighed.

Så er der blevet rejst tvivl om, hvorvidt der bliver givet rabat, hvis volden finder sted i partnerforhold. Den tvivl skal man selvfølgelig have ryddet af vejen ved at konstatere, at der enten ikke er tale om en sådan forskel, eller at der er tale om en sådan forskel, og er der sådan en forskel, skal man sørge for at få rettet op på forholdene. Derfor har regeringen med justitsministeren i spidsen tilkendegivet, at Rigsadvokaten er blevet bedt om at undersøge, hvordan straffeniiveauerne for – vel at mærke – ligearteret vold er. For en ting er, at man rent statistisk kan tage alle sager tilsammen og se, hvad gennemsnitsstraffen så er det ene og det andet sted. Men den måde kan man jo ikke sammenligne strafudmålinger på, man er nødt til at sammenligne ligearteret vold for at se, om der bliver straffet hårdere eller mildere i nogle sager end i andre sager.

Det er præcis det, som Rigsadvokaten er ved at undersøge, og indtil han er færdig med sin undersøgelse, kan man jo ikke lave nogen ændringer, for hvis man så lavede ændringer, ville det være at lave ændringer med bind for øjnene, og vi ville ikke ane, hvad det var, vi gjorde.

Derudover har justitsministeren jo i skriftlige svar, i § 20-spørgsmål, udvalgsspørgsmål, samrådsspørgsmål, her i Folketingssalen igen og igen, understreget og lovet, at ministeren og regeringen, i det omfang der er en ændring eller en forskel i strafudmålingerne, er indstillet på omgående ændring. Og det vidste Dansk Folkeparti godt, da de fremsatte det her forslag.

Dansk Folkeparti har med andre ord fremsat et beslutningsforslag om noget, som er på vej. Det hedder at sparke åbne døre ind. Det er selvfølgelig nemt på den måde at fremsætte forslag og så om 3-4 måneder gå ud og sige, at Dansk Folkeparti fik gennemført et forslag. Nej, det, som Dansk Folkeparti foreslår, er på vej.

Det næste, vi ser, er vel, at Dansk Folkeparti fremsætter et beslutningsforslag om, at 2+2=4, og så bliver alle ordførere nødt til at stå her på talerstolen og sige, at de er fuldstændig enige.

Men hvad er formålet med at fremsætte sådan et forslag? Intet andet, end at man prøver på at sætte navn på noget, som allerede er undervejs, og det er ved at være noget trættende at skulle stå og diskutere det ene forslag efter det andet om noget, som er på vej.

Diskussionen har været der, løfterne er der, der sker en udvikling, der kommer en proces, og det her kommer til at ske fyldest, uanset beslutningsforslag B 110 eller ej. Derfor afviser vi beslutningsforslaget.

Kl. 10:36

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:37

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil gerne først sige til hr. Tom Behnkes orientering, at det her beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti faktisk var på trapperne, længe før ministeren satte sig ned og bad om en undersøgelse fra Rigsadvokaten. Så det pladder, som hr. Tom Behnke kommer med fra talerstolen nu, kan jeg fuldstændig afvise.

Desuden vil jeg gerne spørge hr. Tom Behnke om noget andet, og det omhandler det her med skærpende omstændigheder. Man kan sige, at vold i et partnerskab jo selvfølgelig er fuldstændig uacceptabelt, men det er jo endnu mere uacceptabelt, i forhold til at volden er begået af en person, som man har haft et fortroligt og intimt forhold til. Mener hr. Tom Behnke ikke, at sådan noget burde være en skærpende omstændighed?

Kl. 10:37

Formanden:

Jeg vil lige sige, at pladder er noget, man får ved at blande jord og vand, det er ikke et parlamentarisk udtryk. Ordføreren.

Kl. 10:38

Tom Behnke (KF):

Nu siger fru Marlene Harpsøe, at det her forslag længe har været på vej. For det første er det såle-

des, at det kan dokumenteres, at forslaget først er blevet fremsat, efter man kendte regeringens og ministerens holdning. Sådan er det.

For det andet: Skulle det nu være således, at Dansk Folkeparti havde gjort sig de her tanker tilbage i 1952, er det jo således, at selv om man har fremsat et forslag, kan man godt trække det tilbage, hvis det viser sig, at det, man vil foreslå, rent faktisk er blevet gennemført, imens man var på vej igennem maskineriet. Så lang er den, og derfor mener jeg slet ikke, at man kan komme med det argument, at man har været længe undervejs. Et forslag, der kommer til debat i Folketinget, kan jo trækkes tilbage på et hvilket som helst tidspunkt, når man konstaterer, at det, man foreslår, faktisk er vedtaget eller er ved at blive det.

Kl. 10:38

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:38

Marlene Harpsøe (DF):

Det kan sagtens være påstand mod påstand, men nu må jeg endnu en gang fortælle hr. Tom Behnke, at det her var på trapperne fra Dansk Folkepartis side, også inden den her undersøgelse kom frem.

Men det, jeg hører fra talerstolen nu, er også, at hr. Tom Behnke ikke engang svarede på mit andet spørgsmål, som jeg netop havde om, at når vold sker i et parforhold, i et ægteskab, skal det selvfølgelig være en skærpende omstændighed. Er det ikke noget, som Det Konservative Folkeparti også kan bakke op om?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Tom Behnke (KF):

Nu tror jeg, at fru Marlene Harpsøe skal læse sit eget forslag og blive bevidst med sig selv om, hvad det er, man ønsker at foreslå. For i forslaget står der klart og tydeligt, at straffen for hustruvold og anden partnervold forhøjes, således at den bliver *lige så hård*, som for anden vold.

Det er det, forslaget siger. Så kan fru Marlene Harpsøe jo ikke stå her nu og afæske mig, om jeg synes, at man skal straffe hårdere, når der er tale om vold i parforhold, fordi det er et fortroligt og intimt forhold, og at det bør være strafskærpende. Hvis det er det, som Dansk Folkeparti mener, skal man stille forslag om det. Men det har man ikke gjort, man har fremsat forslag om det, som vi er hundrede procent enige i,

nemlig at ligeartet vold skal straffes ens. Og det er på vej igennem systemet, og derfor er beslutningsforslaget stadig væk inderligt overflødig.

Kl. 10:40

Formanden:

Der ikke flere korte bemærkninger, tak til hr. Tom Behnke. Næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:40

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er på mange måder et sympatisk beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat her i dag, for det gibber selvfølgelig lidt i os alle sammen, når vi hører om, at der er en form for strafabat for vold begået mellem partnere i forhold til vold begået i andre situationer. Men det er jo en sag, som justitsministeren allerede har skarpt fokus på.

Det er jo sådan, som medlemmer af Folketingets Retsudvalg vil vide, at justitsministeren den 14. september sidste år svarede på spørgsmål nr. S 444 om netop samme emne og gjorde rede for, at Rigsadvokaten var i gang med en nærmere vurdering af sager om vold i familierelationer i forhold til sager om tilsvarende vold i andre relationer. Der vil nu blive lavet en gennemgang og set på, hvad det kan skyldes, at der kan være en forskel i straffniveauet. Er det, fordi der er særlige omstændigheder i disse sager, eller er det, fordi der tale om en egentlig strafabat?

I Det Radikale Venstre er vi generelt ikke tilhængere af regeringens straffniveau på forskellige områder, men når det er sagt, synes vi selvfølgelig, at lige skal straffes lige. Derfor tager vi også til efterretning, hvad det er, Rigsadvokaten kommer frem til, og dermed hvad justitsministeren eventuelt måtte fremlægge i den nye folketingssamling.

Jeg kan ikke lade være med at tilføje endnu en ting, nemlig at vi for få uger siden behandlede et beslutningsforslag, B 85, her i Folketingssalen, der handlede om alternative straffe i forbindelse med partnervold, netop for at prøve at se, om man kunne løse nogle af de her konflikter på en anden måde, fordi der er gode erfaringer med det i nogle forsøg, der har været i København og Odense, tror jeg. Det vil man prøve at udbrede og gøre til nationale forsøgsordninger for alternative straffe for partnervold.

Det var der ikke flertal for her i Folketingssalen, og Dansk Folkeparti, som er forslagsstiller på dette forslag, kunne åbenbart heller ikke bak-

ke det op, da det handlede om at prøve at se, om vi kunne dæmpe volden internt i hjemmene.

Forslaget er, som også flere andre ordførere har været inde på, unødvendigt, fordi justitsministeren allerede har taget hånd om denne problematik, og vi har sådan set fuld tillid til, at Rigsadvokaten og justitsministeren kan tage vare på den undersøgelse, og når justitsministeren eventuelt kommer med et forslag, så vil vi tage stilling på baggrund af det og Rigsadvokatens redegørelse.

Kl. 10:43

Formanden:

Der er korte bemærkninger fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:43

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil starte med at opdatere hr. Simon Emil Ammitzbølls hukommelse i forhold til det forslag, som bl.a. Det Radikale Venstre var forslagsstiller til, nemlig det forslag om behandling af voldelige ægtemand. Det, som forslaget egentlig gik ud på, var, at hvis en mand var voldelig mod sin hustru, skulle han have en betinget dom. Det vil sige, at han ikke ville ryge i fængsel, men han skulle modtage behandling. Og der mener vi i Dansk Folkeparti, at det jo ikke ligefrem er motiverende for at gå i behandling, at man slipper for straf. Tværtimod er det jo motiverende for at undgå straf at gå i behandling, og det får man jo ikke noget ud af, medmindre man rent faktisk ønsker at lave om på sig selv og man anerkender, at man har et problem.

Kl. 10:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:44

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu skal man passe på, hvor meget man vil opdatere. Så vidt jeg erindrer, var B 85 fremsat af en række andre partier, men ikke af Det Radikale Venstre – bare for lige at have det på plads. Men det er rigtigt, at vi støttede forslaget, da det var til behandling i Folketingssalen. Vi er nok uenige om, hvad det er, der kan motiverer.

Det, der er det vigtigste for Det Radikale Venstre, er sådan set at få nedbragt den vold, der måtte være i familierne, og også at få kvinderne – som det jo oftest er, selvfølgelig kan det også være mænd – til at anmelde den vold, som der er. Vi er ikke enige i Dansk Folkepartis tro på, at jo højere straffen i forhold til en forbrydelse er, jo større vil motivationen for at anmelde den være.

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe for den sidste korte bemærkning.

Kl. 10:45

skaffet. Det glæder mig, at Dansk Folkeparti – åbenbart i dag – også er nået dertil, at man ikke længere mener, at vold i hjemmet overhovedet er acceptabel.

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil først sige tak for opdateringen – selv rettet mod mig – og så vil jeg i forhold til det andet sige, at mange af ofrene i dagens Danmark jo godt ved, at deres voldelige ægtemand vil få en latterlig mild straf i forhold til andre voldsforbrydere. Tror du ikke, at det kan have en effekt på, at man ikke rigtig ønsker at få vedkommende straffet, for det nytter jo alligevel ikke noget, det føles ligeegyldigt, nyttesløst; forbryderen kan jo være ude af fængslet meget kort tid efter?

Kl. 10:45

Det har jo været en lang udvikling, og vi har langsomt fået nedbragt volden i samfundet. Vi fik gjort det ulovligt at slå sine ansatte. Vi fik gjort det ulovligt at slå sin hustru. Vi fik for ikke særlig mange år siden gjort det ulovligt at slå sine børn. Og det har faktisk ført til, at der er mindre og mindre vold i samfundet, men der er et stykke vej, før vi fuldstændig har fået det afskaffet, især volden i hjemmet er det rigtig vigtigt at afskaffe.

Formanden:

»Tror du ikke ...«, men alligevel får hr. Emil Simon Ammitzbøll ordet.

Kl. 10:45

Vi er også godt i gang med at få ændret holdningen. I mange år var det sådan, at politiet ikke tog anmeldelser om vold i hjemmet lige så alvorligt som anmeldelser om vold uden for hjemmet. Vi har stadig diskussionen om, hvorvidt det bare skal hedde husspektakler, eller hvorvidt vi klart skal definere det som vold i hjemmet. Så vi er nået langt, men der er stadig væk brug for at gøre noget.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tak. Også i den rækkefølge! Undskyld! Nu skal jeg jo se, om jeg kan huske spørgsmålet.

Kl. 10:46

Men jeg vil sige: Nej, man kan selvfølgelig have mange forskellige fornemmelser af, hvad det er, der gør, at folk enten anmelder eller ikke anmelder en forbrydelse.

Det, man også kan have en fornemmelse af, er faktisk, at der er mange inden for parforhold, som ikke anmelder vold, netop fordi de er bange for, at det fører til fængsel. Men der kan også sagtens være tale om det modsatte. Så jeg tror, det er mere kompliceret, end fru Marlene Harpsøe fremstiller det.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at fru Marlene Harpsøe i virkeligheden skulle glæde sig over det budskab, jeg kom med i dag. Det er, at Det Radikale Venstre er enig med Dansk Folkeparti i, at lige skal straffes lige. Og derfor afventer vi selvfølgelig i spænding Rigsadvokatens redegørelse, som justitsministeren har lovet at hun vil respektere og fremsætte forslag på baggrund af, hvis det skulle være sådan, at lige ikke straffes lige.

Kl. 10:47

Der er brug for at gøre noget i forhold til ofrene, herunder også de børn, der overværer, at der er vold i hjemmet. Det er rigtig vigtigt, at vi kommer med endnu flere ressourcer også i forhold til det, som vi før har diskuteret, nemlig Østrigsmodellen: at man vil have manden sat ud af lejligheden. Så er det altså rigtig vigtigt, at der også er et behandlingstilbud både til manden, så han holder op med at slå, og til kvinden og børnene, der bliver tilbage i lejligheden, sidder helt alene og måske er i chok, og som så ikke får den støtte og hjælp, de ville have fået, hvis de var kommet på et krisecenter. Så der er endnu et stykke vej, før vi gør en ordentlig indsats.

Der er også det, at vi skal sikre, at der skal være gode behandlingstilbud til dem, der udøver volden, typisk mænd, men der er jo også nogle tilfælde, hvor det er kvinder, der slår mænd, og det skal vi huske også at tage alvorligt. Vi foreslog, som det har været fremme i debatten fra en række partier, at man skulle have mulighed for en behandlingsdom, for det er det, vi hører at der er behov for.

Formanden:

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 10:47

(Ordfører)**Line Barfod (EL):**

Der er ingen tvivl om, at vold i hjemmet er noget, som vi skal gøre, hvad vi kan, for at få af-

Nogle af os står og siger, at vi tror, at når der ikke er flere, der anmelder, så er det, fordi de er bange for, at manden kommer i fængsel, og at de ville anmelde i større omfang, hvis der var mulighed for behandlingsdom. Dansk Folkeparti tror, at når mange ikke anmelder, er det, fordi de gerne vil have, at manden skulle spærres inde i mange år i et fængsel, måske helt indtil børnene

var voksne og flyttet hjemmefra – jeg kunne ikke helt forstå, hvor mange år de skulle spærres inde.

Jeg synes, vi skulle opfordre justitsministeren til at finde ud af, om der er lavet nogen undersøgelser, hvor man faktisk har spurgt kvinderne, hvorfor de ikke anmelder, i stedet for at det er noget med, at vi tror et eller andet, så vi faktisk får noget viden om, hvad det er, der gør, at der ikke er flere anmeldelser.

Så synes jeg, vi skulle overveje det, som også har haft en effekt i Sverige, hvor man havde nogle meget grove sager med både voldtægt og vold. Der var simpelt hen nogle mænd, der fik nok, og som begyndte at arrangere demonstrationer mod vold, og som også dannede et mandenetværk i Rigsdagen for at bekæmpe både vold, voldtægt og kvindehandel. Jeg synes, det kunne være godt, hvis der også her i Folketinget var en række mænd – jeg ved, det har været forsøgt nogle gange, men det er ikke rigtig kommet så langt – der åbent ville stå frem og sige, at det er fuldstændig uacceptabelt, og at vi bliver nødt til at gøre en langt større indsats for at gøre det klart, at vi vil have afskaffet vold i hjemmet, vi vil have afskaffet voldtægt, og vi vil have afskaffet kvindehandel i Danmark. Det synes jeg ville klæde også mændene i det danske Folketing.

Kl. 10:51

Formanden:

Her er der ikke noget ønske om en kort bemærkning. Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg skal sige, at jeg afløser hr. Naser Khader som ordfører i den her sag.

I Ny Alliance er vi jo bestemt glade for, at der sættes øget fokus på partnervold. Forleden, da man her i Tinget behandlede Socialdemokratiet og SF's forslag om behandlingsdomme, var vi også med på det forslag.

Vi mener faktisk, det er vigtigt, at den type vold, som vi her taler om, ikke får en stedmoderlig behandling i retssystemet. Vold mod partnere er lige så kriminelt som al anden vold. Vi støttede Socialdemokratiets og SF's forslag, fordi vi synes, det er vigtigt, at man effektivt får gjort noget ved dem, der udfører volden mod deres partnere.

Nu står vi så med et forslag om øgede straffe. Der er ingen tvivl om, at det selvfølgelig også er at gøre noget i forhold til den voldsudøvende

partner, og der er heller ingen tvivl om, at der er et stort hensyn at tage til retsfølelsen i den slags sager. Men vi tror ikke så meget på, at højere strafferammer er vejen frem på det her område, og derfor synes vi, at vi vil fastholde de eksisterende strafferammer, og vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 10:53

(Ordfører for forslagsstillerne)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkepartis forslag har til hensigt at hæve strafferammen for partnervold, således at partnervold bliver sidestillet med al anden vold. I dag har de danske domstole skabt præcedens for, at en voldelig partner får rabat i straffen, hvis den dømte er enten gift, samlevende eller lignende med offeret. Dette finder vi i Dansk Folkeparti dybt urimeligt og bekymrende, især ud fra en betragtning af, at når det drejer sig om vold mod kvinder, så begås volden i to ud af tre tilfælde af en partner, f.eks. en kæreste eller en ægtefælle.

Der skal ikke være særlige forhold for personer i et partnerskab, hvad angår straf. Volden er ens, uanset om den er begået mellem ægtefolk eller fremmede. Derfor skal den selvfølgelig for det første også dømmes ens.

For det andet skal offeret sikres tryghed og sikkerhed, og det sker udelukkende, hvis gerningsmanden sættes bag lås og slå. Samtidig er det vigtigt, at vi sender et klart og øjeblikkeligt signal til voldsmanden om, at hans adfærd er dybt forkastelig og bliver straffet hårdt og konsekvent.

Mange ofre er udmærket klar over, at domstolene straffer ud fra formildende omstændigheder, hvis der er tale om vold i familierelationer. Vi mener, at de formildende omstændigheder og den kortere straf i forhold til al anden vold er med til, at offeret ikke anmelder volden, idet det hele føles nyttesløst. Det giver intet håb for de voldsramte kvinder, når de ved, at en voldelig ægtemand blot vil få en latterlig mild straf og hurtigt kan være ude af fængslet igen. I Spanien har man draget konsekvensen af den alt for udbredte vold mod kvinder og er gået den stik modsatte vej af Danmark. I Spanien er det en skærpende omstændighed at udøve vold mod en ægtefælle. Her er et eksempel til efterfølgelse.

Pointen er, at volden knækker en kvinde, en partner, psykisk. Det er derfor, at offeret alt for ofte – set ude fra – er alt for lang tid om at bevæge sig ud af forholdet og få brudt den onde cirkel. Det er så meget desto vigtigere, at offeret får lang tids ro til at overkomme voldstraumet, når voldsmanden endelig fængsles. Det vil længere og mere konsekvente straffe være en garant for. Det er dybt demoraliserende for et voldsoffer, der langt om længe får anmeldt en voldsmand, at blive opsøgt kun kort tid efter og ofte via chikanerende adfærd.

Men det skal ikke føles nyttesløst og ligeegyldigt. Derfor har Dansk Folkeparti fremsat dette beslutningsforslag for at sikre ofrene den tryghed og værdighed, som de fortjener. Vi har set flere sager, hvor domstolene har givet rabat i sager, hvor det drejer sig om vold eller drab, og hvor offeret var i partnerskab med gerningsmanden. I Dansk Folkeparti finder vi det uhyggeligt, at domte får skåret deres straf ned, fordi de kendte offeret. Det er uhyggeligt, og det er uværdigt og klæder ikke et retssamfund som det danske. Kendskab til offeret gør det netop nemmere at chikanere og intimidere offeret, hvorfor det er decideret forkert at give rabat på voldsstraffe, hvilket under alle omstændigheder altid er en uskik.

Ofte er der også blandet børn ind i disse voldelige parforhold. Vi skal hindre, at børnene også bliver ofre. Det er utilgiveligt, hvis vi fra Folketingets side ikke sikrer, at disse mange børn ikke skal frygte, at f.eks. deres far kommer efter moderen eller børnene selv. Det er barsk for børn at opleve vold mod en forælder, og det kan skabe dybe sår både hos offeret og hos børnene. Det er et voldsomt overgreb, som vi skal gøre alt for at forhindre, og her finder vi, at en sidestillet strafferamme er en del af en rigtig god løsning.

Børnene har om nogen brug for den tryghed, som længere tids afsoning kan bibringe moderen og børnene, når de ved, at de ikke bliver forsøgt opsøgt og intimideret af voldsmanden. Ro er nøgleordet her. Ro til at komme videre for offeret. Ro til at fordøje smerten, både den fysiske og den psykiske. Ro for den person, der har valgt at gøre et andet menneske og ofte også egne børn til slaver af vedkommendes voldelige og uacceptable adfærd.

Justitsministeren har bedt Rigsadvokaten undersøge strafniveaue i familiesager. Dansk Folkeparti finder ikke behov for at vente på, at denne undersøgelse fra Rigsadvokaten foreligger. Vi

ved jo, at præcedens for rabat i sager om partnervold eksisterer, og vi ved, hvad vi kan og bør gøre ved det. Med et enkelt ryk i strafniveaue vil det således sikres, at voldelige partnere får en lige så hård straf, som hvis der var tale om, at overfaldsmanden var fremmed for offeret. Det er kun rimeligt.

Vores forslag har derfor til hensigt at hæve strafferammen for partnervold, således at f.eks. en voldelig ægtemand ikke længere kan få rabat i straffen, blot fordi han er gift med offeret. Tværtimod burde det være en skærpende omstændighed, hvis volden er begået af en person, som offeret har et intimt og fortroligt forhold til.

Kl. 10:58

Jeg må derfor også spørge Folketingets partier: Er det ikke kun rimeligt, at partnervold straffes ligesom al anden vold? Eller fortjener offeret, at den voldelige ægtemand får en mildere dom end andre voldsmand, fordi den domte er gift med offeret? Nej, vel? Det kan vi vist kun blive enige om.

Vi kan da kun være enige om, at volden, uanset hvem den er rettet imod, er uacceptable, og ofrene skal ikke gøres mindre værd, sådan som det sker i dag, med den præcedens, som domstolene har skabt.

Jeg appellerer især indtrængende til de partier på den danske venstrefløj, som vi tidligere forbandt med kvindesagen og ligestillingssagen. Kom ud af busken og giv en hånd til de voldsplagede kvinder i det danske samfund, for vold er vold, og lovgivningen bør strammes øjeblikkeligt, så vi sikrer de mange ofre tryghed for, at volden ikke gentager sig.

Kl. 10:59

Formanden:

Ja tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:59

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Fru Marlene Harpsøe sagde, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at vente på Rigsadvokatens redegørelse. Jeg må sige, at jeg ikke forstår det. Det virker på mig, som om Dansk Folkepartis ordfører slet ikke har hørt debatten i Folketingssalen i dag. Der er faktisk et enormt bredt flertal, der har sagt, at lige skal straffes lige, men at vi selvfølgelig skal vide, om det forholder sig sådan, eller om det ikke forholder sig sådan i dag, før vi går ind og ændrer lovgivningen.

Hvad er det, fru Marlene Harpsøe ved, som resten af Folketinget ikke ved?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:00

noget for voldsramte kvinder og mænd i det danske samfund. Det mener jeg ikke er populisme. Det mener jeg faktisk er en rigtig, rigtig god intention, bl.a. fordi vi gerne vil sikre ofrene ro og fred til at komme videre og finde sig selv igen og i det hele taget komme sig over det volds-trauma, som ligger bag volden. Det finder jeg ikke at der er noget populistisk i.

Kl. 11:00

Marlene Harpsøe (DF):

Det er rigtigt, som hr. Simon Emil Ammitzbøll pointerer, at jeg i min ordførertale har sagt, at vi ikke ønsker at vente på den undersøgelse fra Rigsadvokaten. Det gør vi ikke ud fra den betragtning, at der begås utrolig meget vold mod f.eks. en kæreste eller en ægtefælle i det her land, og jo hurtigere vi gør noget ved det, jo bedre. Det synes vi fra Dansk Folkepartis side, især også fordi vi jo har hørt flere historier bl.a. fra medierne, altså sager, hvor der netop er blevet nævnt det her med, at det har været formildende omstændigheder, der har gjort, at en voldsmand har fået en lavere straf end ved al anden vold. Det finder vi uacceptabelt, og derfor vil vi gerne have sidestillet den her partnervold med al anden vold.

Kl. 11:01

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:01

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jo helt utroligt. Fru Marlene Harpsøe har læst i medierne, at lige vold ikke straffes lige, når det kommer til partnervold. Men det har vi alle sammen læst, og det er derfor, at justitsministeren sidste år bad Rigsadvokaten om at lave en undersøgelse af tingene.

Mit spørgsmål var: Hvad er det fru Marlene Harpsøe ved, som ordførerne fra Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative og Det Radikale Venstre ikke ved? Svaret kender jeg jo godt. Fru Marlene Harpsøe ved nemlig intet som helst ud over det, vi andre ved, om, at det her straffes på en anderledes måde. Det vil sige, at det er ren populisme, at man kommer med det her forslag nu i stedet for stille og roligt sammen med os andre at vente på Rigsadvokatens undersøgelse, så vi i ro og mag kan træffe en fornuftig beslutning, hvis der er behov for det. Man skulle trække forslaget tilbage og takke for, at der er opbakning til intentionerne.

Kl. 11:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:02

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, at det er meget mærkeligt at få at vide, at det skulle være populistisk at ville gøre

Formanden:

Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 11:03

Kl. 11:03

Tom Behnke (KF):

Det er kun til det mere principielle, for det kunne jo være, at der er en enkelt, der sidder og ser den her debat, og som måske hørte det, som fru Marlene Harpsøe sagde. Det, som fru Marlene Harpsøe sagde, og jeg lagde mærke til, at der blev læst op, så det var ikke bare en talefejl, men noget, der var forberedt, var, at det ville løse problemet med vold i hjemmet at sidestille strafferammen.

Jeg er lige nødt til at spørge: Er strafferammen forskellig, alt efter hvor volden finder sted? Mig bekendt er der ingen forskel i straffelovens §§ 244, 245 og 246. Der står der intet om, at strafferammen er forskellig, alt efter hvor volden finder sted. Jeg vil bare høre, når det nu blev sagt så krystalklart, om det ikke var en kæmpefejl, og at det, der i virkeligheden menes, er strafudmålingen. Strafferammen er den samme. Har jeg ikke ret i det?

Kl. 11:04

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:04

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det jo sådan, at der i lovgivning er en slags sidestilling af strafferammen. Men når det så er sagt, vil jeg også gerne pointere, at der jo er forskel på, hvordan strafferammerne i det danske samfund egentlig bliver udmålt i forhold til det, som vi her fra Folketingets side har lovgivet om, og det, der er retspraksis. Vi har jo set, at der er skabt præcedens for, at f.eks. voldelige ægtemænd får en lavere straf end andre voldsforbrydere. Det synes vi er uacceptabelt, og det mener vi at der skal gøres noget ved.

Kl. 11:04

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:04

Tom Behnke (KF):

Vi har alle sammen forstået budskabet, og det er sådan set også det, vi alle sammen er enige i. Det, jeg spurgte om, var det om strafferammen, for det er ret væsentligt. Når vi taler om retspolitik, er det helt afgørende, at man har forstået at holde begreberne adskilt, for ellers går det fuldstændig galt, specielt når vi efterfølgende skal til at lovgive om det. Jeg kan så forstå, at det her blev trukket tilbage.

Det næste, jeg så vil spørge om, er: Det blev lidt senere sagt, at det, Dansk Folkeparti ønsker, er højere strafferammer for partnervold. Var det så også en fejl? Eller hvordan skulle det forstås?

Kl. 11:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:05

Marlene Harpsøe (DF):

Det er meget pænt af hr. Tom Behnke at spørge ind til alt det her, og hvis jeg kort skal gøre rede for det igen, kan jeg fortælle, at Dansk Folkeparti mener, at det, der i dag sker på området vedrørende partnervold og alt anden vold, er uacceptabelt. Det er uacceptabelt, når domstolene går ind og skaber en præcedens, som går ud på at se på formildende omstændigheder i forhold til straffen, når der er tale om vold i familierelationer.

Kl. 11:05

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:05

Karen Hækkerup (S):

Det har været en helt mærkelig debat. Der er et beslutningsforslag, og jeg har stort set ikke hørt nogen i Folketinget tale imod intentionerne i det. Et samlet Folketing er enig i, at der selvfølgelig skal straffes lige, et samlet Folketing er enig i, at vi skal gøre meget mere for at komme partnervold til livs, og et samlet Folketing står bag de forskellige voldspakker, der er lavet, men alligevel kommer der så sådan et beslutningsforslag.

Når man som ordfører for forslagsstillerne samler op på et forslag, som fru Marlene Harpsøe gjorde lige før, plejer man normalt at takke de andre partier for en eventuel opbakning, og man plejer at kritisere dem, der ikke vil være med til at gå hele vejen. Jeg synes, at jeg bare lige vil erindre ordføreren om, at ordføreren sådan set glemte overhovedet at kvittere for det, som

vi andre i salen havde sagt. Ordføreren stod udelukkende og læste den tale op, som var skrevet på forhånd.

Jeg vil da bare give det gode råd til en anden gang, at det er en god idé at lytte til debatten og samle indtrykkene op, for alle andre partier gav faktisk deres tilslutning til intentionerne i forslaget. Jeg synes faktisk, at det ville have været fint, hvis også folk foran tv-skærmene i fru Marlene Harpsøes opsamling havde kunnet høre, at et enigt Folketing står bag, at lige vold skal straffes lige.

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:07

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at takke alle Folketingets partier for, at de bakker op om intentionerne i Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Når det så er sagt, vil jeg også gerne sige, at jeg er ny her i Folketinget. Jeg blev valgt ind i november. Det her er rent faktisk det første beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, som jeg er ordfører på. Det kan selvfølgelig være derfor, at der kan være nogle opstartsudfordringer, men jeg siger tak for bemærkningerne, som jeg jo selvfølgelig vil tage med mig.

Kl. 11:07

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 11:07

Line Barfod (EL):

Vi har fået slået fast nu, at det, Dansk Folkeparti ønsker, er at sikre, at man straffer partnervold lige så hårdt, som man straffer andre former for vold. Vi er ved at få undersøgt, om der overhovedet er nogen forskel. Så før vi ved det, at det svært at se, at der skulle være brug for det her initiativ.

Men så har fru Marlene Harpsøe sagt flere gange, at det, som hun ønsker opbakning til, er, at der skal gøres noget for ofrene. Det er muligt, at det er mig, som – selv om jeg nu har læst forslaget flere gange – ikke har læst det godt nok, jeg kan bare ikke se, at der i forslaget står noget om mere støtte til krisecentre, noget om mere psykologhjælp til børn eller til de partnere, der har været udsat for vold, eller at der andre steder i forslaget står noget om hjælp til ofrene. Jeg kan kun se, at der i forslaget står, at man skal

sikre, at partnervold bliver straffet lige så hårdt som andre former for vold.

Kl. 11:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:08

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det sådan, at vi i dag diskuterer, hvorvidt straffen for hustruvold skal være højere, men det er klart, at der jo er nogle andre ting, man også kan debattere og komme ind på i debatten, herunder krisecentre, men vi har valgt i det her forslag udelukkende at sætte fokus på den straf, som gerningsmanden får. Det er så et valg fra vores side. Dermed ikke sagt, at vi ikke bakker op om og ønsker, at krisecentrene i høj grad skal støttes, sådan at der, når ofrene ønsker at komme ind på et krisecenter, så også kan blive taget imod dem og blive taget godt hånd om dem, for det ønsker vi virkelig.

Kl. 11:09

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:09

Line Barfod (EL):

Det glæder jeg mig så meget til at se udmøntet i nogle penge, for bl.a. kommunalreformen har jo gjort det svært mange steder. Men det, som fru Marlene Harpsøe efterlyste i sit indlæg før, var, at venstrefløjens og kvindesagsforkæmpere i det hele taget kom på banen for at gøre noget for voldsopfrene, og så er det bare, jeg spørger stille og roligt, hvor i forslaget der står, at der skal gøres noget for ofrene. Og der kan jeg så forstå, at fru Marlene Harpsøe siger, at det egentlig slet ikke står i det her forslag, det er nogle andre steder, man vil komme med de initiativer. Fair nok, men så synes jeg ikke, det er rimeligt så at skælde ud på kvindesagsforkæmpere, fordi de gerne vil vide, om der overhovedet er et problem, før man tager stilling til, hvad der så skal gøres ved problemet.

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo ikke det, jeg siger. Jeg siger jo ikke, at hensigten med det her forslag ikke er at støtte ofrene, for det er det jo netop. Hensigten med det er jo netop at hjælpe bl.a. de mange voldsramte kvinder, men selvfølgelig også mænd, for vi mener i Dansk Folkeparti, at når man som ofter kan se, at straffen til voldelige mænd i ægte-

skaber er mildere end straffen for al anden vold, så er det klart, at det ikke ligefrem giver incitament til at anmelde vold, fordi det kan føles nyttesløst. Den voldelige ægtemand kan være ude langt hurtigere end andre voldsforbrydere, og det bryder vi os ikke om i Dansk Folkeparti. Det kan jo være godt for ofret netop at få længere tid til at komme sig over det voldstraume, som et voldsovergreb i en familierelation selvfølgelig er.

Kl. 11:11

Formanden:

Det er hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne ønske fru Marlene Harpsøe tillykke med, at hun har fået så stor og bred opbakning til tankerne i beslutningsforslag nr. B 110. Det er faktisk ikke så mange folketingsmedlemmer, der, første gang de fremsætter et beslutningsforslag og er ordfører på det, får så bred tilslutning fra hele salen til de tanker, der ligger i sådan et forslag. Det synes jeg fru Marlene Harpsøe skal glæde sig over.

Skal vi så ikke i fællesskab runde den her debat af med at konkludere, at justitsministeren for meget lang tid siden – allerede sidste år – bad Rigsadvokaten om at undersøge, hvad virkningerne var på det område, som vi her taler om, for vi skal selvfølgelig betragte det her spørgsmål meget alvorligt, og der skal dømmes hårdt og retfærdigt. Der skal tages de individuelle hensyn, som hver enkelt sag berettiger til, men der er ikke forskel på vold begået i hjemmet og vold begået andetsteds. Det er det, ministeren nu er ved at få undersøgt, og inden der er gået mange måneder, så tror jeg, vi har resultatet af den kvalificerede undersøgelse fra Rigsadvokaten, og lur mig, om ministeren så ikke inden længe indkalder til et møde ovre hos sig selv, og at vi så allerede i begyndelsen af den kommende folketingssamling vil kunne vide, hvor vi helt konkret står. Så ved vi alle sammen, hvad vi snakker om, og så er jeg sikker på, at regeringen ved justitsministeren vil handle i denne sag, så fremt der er noget at komme efter.

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg glæder mig da bestemt over, at alle Folketingets partier er enige om, at vold er vold, og at

det selvfølgelig skal sidestilles, men når det så er sagt, så havde vi håbet fra Dansk Folkepartis side, at vi ville kunne komme igennem med det her beslutningsforslag i dag. Det kan jeg så høre fra Folketingets andre partier at man ikke kan bakke op om, og det er så det. Så må vi jo i Dansk Folkeparti også vente det halve år, eller hvor lang tid der går, på, at Rigsadvokaten kommer med sin undersøgelse, og så håber jeg da også, at der, når den undersøgelse foreligger, sker noget rigtig hurtigt, sådan at vi kan gøre noget med hensyn til de her strafudmålinger, for det er uacceptabelt, som det er i dag.

Kl. 11:13

Formanden:

Så er det hr. Kim Andersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:13

Kim Andersen (V):

Nu synes jeg, at ordføreren skal lade være med at fremture. Ordføreren har faktisk fået et meget fint resultat af debatten her i dag, og ordføreren bliver altså nødt til at acceptere, at vi lever i et retssamfund, og at de ting, vi beskæftiger os med, skal være kvalificeret undersøgt. Det er det, der er sat i gang for længst. Vi står over for at modtage resultatet. Når vi har det resultat, så handler vi ud fra det. Vi tager altså ikke hovedet under armen og bare jokers derudaf, fordi der kommer et beslutningsforslag, en måned eller to før vi har noget konkret at forholde os til. Lad nu være med at fremture med noget, der i øvrigt er bred opbakning til.

Kl. 11:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:14

Marlene Harpsøe (DF):

Ja, men så vil jeg da afslutte den her debat med igen at sige tak, fordi alle er enige om, at partnervold skal straffes lige så hårdt som al anden vold. Vi havde igen, kan jeg sige, fra Dansk Folkepartis side ønsket, at vi kunne blive enige om noget i dag, men vi vil afvente den undersøgelse, der selvfølgelig kommer fra Rigsadvokaten. Vi havde håbet på, at der hurtigere kunne blive gjort noget for de her mange voldsramte kvinder, for det er mange, der bliver ramt, og vi ville gerne have gjort noget for dem før, men det kan ikke ske i dag.

Men ellers vil jeg takke for den gode debat.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr.**B 122:****Forslag til folketingsbeslutning om adgang til stedbarnsadoption for registrerede partnere fra barnets fødsel.**

Af Karina Lorentzen (SF) m.fl.
(Fremsættelse 15.04.2008).

Kl. 11:15

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og det er først justitsministeren.

Kl. 11:15

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ifølge det beslutningsforslag, der er fremsat af SF, opfordrer Folketinget regeringen til at fremsætte lovforslag, som giver registrerede partnere adgang til stedbarnsadoption fra barnets fødsel, i de tilfælde hvor graviditeten er resultatet af kunstig befrugtning. I bemærkningerne til forslaget anføres det bl.a., at der i disse tilfælde ingen tvivl er om, at adoptionen sker på et velovervejet grundlag, ligesom der ikke er grund til at udsætte adoptionen af hensyn til en eventuel faderskabssag.

Reglerne om kunstig befrugtning findes i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. Loven blev bl.a. ændret i 2006. Den ændring betyder, at det siden den 1. januar 2007 har været muligt for alle kvinder uanset civilstand og seksuel orientering at modtage behandling for barnløshed i det offentlige sundhedssystem.

Børneloven indeholder regler om, hvordan forældreskab, herunder faderskab, etableres, når et barn bliver til ved hjælp af kunstig befrugtning. I bemærkningerne til børneloven er der ikke nogen omtale af den situation, at en kvinde,